ja ninnatargaks piddanud. Emmal agga olli suur röom, et poeg minniad maiase tahhab nõuda, ja liatagi nabre Katrinad, kelle önnis emma temma tüdruku-pölline sõbber olnud. Kosja wiinad said pääw pärrast Jaani pääwa jodud, pulmad wiiwisid ärra Mardi päini. Noorik olli wanna issa meele pärrast ja ta kiitis poega, et ta ennesselle hea abbigase wõtnud. Kewwade, pärrast Jürri pääwa ostis issa Hindrekulle ühhe tulluse poole adra kohha, kuhhu nüüd noored rahwas ellama läksid. Aasta pärrast sedda nõudis noor perremees Rahha-laeno-kassa abbiga weel poole adra maad jure, nenda et temmal nüüd õige suur maiapiddaminne olli. Üks hone sai pea teise järrele kohhendatud, uus ello maia teisi paika ülles raiutud, põllu aiad neste laodud, heinama krawid puhhastud, tannawad sillutud, nenda et üksli sedda kohta ennam ei tunnud. Kiategi se uus ello maia, se olli küll õlleste kattusega, agga kaks korstnad sirrutasid omma walged kerred läbbi õlge taewa poole, kuhhu suitsu ahjust wälja juhhatasid. Suured aknad, kus noor perrenae walged kardinad liinna modi pääwa warjuks ette poonud, läikisid eemalt wasto, otsego mõisa hoonest. Toad ja kambrid ollid ka puhtad ja igga assi ommas pärris paikas näitas wälja, mis mõnnus wallitsus perres olli. Ei linna koddanikku toad wõinud wiisakamad olla, egga suurema holega korristatud, kui meie Katrina ello paik.

Maia ees olli weike roosi aed, kus keiksuggu lilled ja roosid õitsesid; toa tagga olli kaunis rohho ja wiljapuu aed. Nüüd ollels küll karta, et tallorahwas, kes ni uhkeste ellawad ja ni suurt illu tagga aiawad, põllo tööd alwaks peawad ja Issandad ja Emmandad tahtwad olla, kes näppu märjaks ei julge tehha, egga selga wiitsi tummardada, et sirpi ehk witkadid kätte wõttaks; agga mitte nenda Hindrek omma naesega. Nemmad ollid keige omma ollemisse sees täis tallopoiad, kes koidust ehha walgeni põllul ja heina maal, kapsa ja rohho aedas mürrasid tööd tehha ja orjadelle nähha anda, kuida inimenne omma palle iggi sees peab Jummala tahtmisse järrele leiba sööma. Õhtu ja hommiku prukisid nemmad Jummala sanna, ja õppetasid ka omma lapsi, kellega Jummal neid önnistand, luggema ja Jummala tahtmist tundma. Sellepärrast olli ka neil teal üks lahke ja rõmus südda, sest nemmad teggid tööd ja pallusid Jummalad, kes neile õnne ja önnistust jaggas, et nende töö hästi korda läks.

Lapsed wiidi, kui selle wannudusels said, linna kooli, kus neid Saksa ja Wenne keelt räkima ja kirjotama õppetati; ka rehkendamist ja keik tarkust, mis linna koolis õppetakse, said nemmad tundma, nenda et õige lust olli neid nähha ja nendega kooli asja ülle räkida. Agga kui lapsed nenda ollid wälja õppetatud, et issi mõistsid Saksa keele ra-